

Magistrat miasta Torunia

Magistrat miasta Torunia, członek zwyczajny (instytucjonalny) TNT w l. 1925-1933.

Miasta na terenie byłego zaboru pruskiego w początkowym okresie II Rzeczypospolitej pod względem struktury i funkcjonowania organów władzy samorządowej różniły się od pozostałych ziem polskich. Ich ustrój opierał się na ustawodawstwie pruskim z połowy XIX w. oraz rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z 1921 r. Magistrat (zarząd miejski) był organem wykonawczym, uzupełniającym radę miejską, posiadającą z kolei prerogatywę uchwałodawczą. Rada wybierała członków magistratu, których liczba nie przekraczała zazwyczaj 15 osób i którzy byli zatwierdzani przez wojewodę. Pracami zarządu kierował prezydent lub burmistrz miasta. Magistrat posiadał konkretne działy (decernaty). Do zadań zarządu należało zarządzanie m. in. zarządzanie majątkiem miejskim i reprezentowanie miasta wobec władz zwierzchnich. Magistrat miasta Torunia wstąpił do Towarzystwa Naukowego jako członek w sierpniu 1925 r. z roczną składką w wysokości 120 zł. Było to spowodowane okólnikiem wojewody pomorskiego, wzywającego do wsparcia TNT. Jednocześnie wyznaczono członka magistratu, asesora Tadeusza Janowskiego by zajął się rekrutacją członków, z racji na jego wieloletnie członkostwo. Następnie magistrat rozesłał listy zgłoszeniowe do pracowników znajdujących się w mieście instytucji: urzędu wojewódzkiego, sądu apelacyjnego, urzędu skarbowego, towarzystwa adwokatów i kuratorium okręgu szkolnego. Magistrat płacił składkę do czasu kryzysu gospodarczego, pozostał jednak na listach członkowskich do 1933 r. Płatność składki została wznowiona w latach 1934-1938.

Literatura:

1. Sudziński R., *Samorząd terytorialny* [w:] *Historia Torunia*, red. M. Biskup, t. III, cz. 2., Toruń 2006.

Aleksander Wiśniewski